

خداوند خلق کرد...

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: پیدایش ۳ تا ۱۷؛ اعمال رسولان ۱۷: ۲۸؛ مزمور ۱۴۸، مزمور ۲۴: ۱؛ پیدایش ۴: ۱ تا ۹؛ متی ۲۲: ۳۹-۳۷؛ مکاشفه ۱۴: ۷.

آیه حفظی: « هر که بر فقیر ظلم کند آفریننده خود را حقیر می‌شمارد، و هر که بر مسکین ترحم کند او را تمجید می‌نماید » (امثال سلیمان ۱۴: ۳۱).

آیا شما تا به حال برای خلق اثری تلاش کرده اید و آنرا به کسی داده اید- شاید یک اثر هنری یا کاردستی یا نوعی غذا، یا برخی کارهای خلاقانه دیگر- که توسط شخصی که به او داده بوده اید، شکسته شده یا رد شده است؟ اگر چنین است، تنها ذره ای از آنچه که خداوند تجربه کرد را شما نیز تجربه کرده اید، خصوصاً زمانی که جهان را در کمال خلق کرد و به بشر حیات بخشید، و سپس دید که آنچه خلق کرده بود توسط گناه ناقص، ضایع یا خراب شده است.

کتاب مقدس می‌گوید که جهان با دقت و « بسیار نیکو » خلق شد. چگونگی احساس خداوند درباره خلقتش در روایت خلقت در کتاب پیدایش باب ۱ و ۲ مشهود است. در این مضمون داستان سقوط را در باب ۳ کتاب پیدایش می‌خوانیم و همچنیندل شکستگی خداوند را از رو در رو شدن با مردمی که خود آنان را آفریده بود، می‌توانیم ببینیم.

حیرت برانگیز است که، دنیای ما حتی با وجود سابقه هزاران ساله گناه، خشونت، بی عدالتی و سرکشی آشکارا، همچنان دنیایی است که خداوند آن را دوست دارد. و حتی شگفت انگیزتر است وقتی بدانیم که، در حالی که خدا برنامه خود را برای رهایی جهان از شیطان و احیای مجدد آن، طراحی کرده است، او به ما مؤمنان وظیفه ای داده تا در راه تکمیل طرح بزرگ او، نقشی ایفا کنیم. بله، ما دریافت کنندگان فیض او هستیم، اما،

از طریق برکاتی که دریافت کرده ایم، وظیفه ای به ما داده شده است و آن همکاری با خداوند به عنوان خادمان اوست. چه وظیفه پر ابهت و مقدسی!

درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت ۱۵ تیر ماه - ۶ July آماده شوید.

یکشنبه

۹ تیر ماه

خدا: یک نگاه اجمالی به آفرینش

این جهان و تمام حیات موجود در آن، زندگی خود ما و همه کاری که ما انجام می دهیم، زندگی هر کسی که در اطراف ما است و چگونگی ارتباط ما با دیگران، خود حیات و چگونگی بهتر زندگی کردن- همه اینها با خداوند آغاز می شود و از او منشاء می گیرد، « زیرا که در او زندگی و حرکت و وجود داریم و از نسل او می باشیم » (اعمال رسولان ۱۷: ۲۸).

اینجاست که حکایت کتاب مقدس شروع می شود: « در ابتدا، خدا آسمانها و زمین را آفرید » (پیدایش ۱: ۱). این حقیقت که او، آن را با سخن خود بوجود آورد، بدین مضمون که [گفت و شد]؛ اشاره به قدرت و فرآیندی دارد که حتی ما نمی توانیم آن را تصور کنیم. [می توان استنباط کرد که کلام خدا زنده و پویاست، همچنان که در اوراق کتاب مقدس می توان این پویایی را ملاحظه و حس نمود].

با این حال، خداوند جهان را از راه دور خلق نکرد؛ او شخصاً و از نزدیک دست اندرکار خلقت بود، به ویژه هنگامی که نوبت به خلقت اولین انسان رسید (نگاه کنید به پیدایش ۲: ۷).

داستان خلقت اولین انسان را در پیدایش ۱: ۲۶-۳۱ بخوانید. این داستان چه مطالب مهمی را در مورد خداوند به ما می گوید؟ چه مطالب مهمی را در مورد مردم به ما می گوید؟

اغلب گفته شده است که ما می توانیم خیلی چیزها را در مورد خداوند با صرف زمان در طبیعت یاد بگیریم، تا به خلقت او نگاه کرده و به گوشه ای از شخصیت پروردگار نظری بیندازیم. اما همچنین می توانیم چشم اندازهایی از چگونگی خلقت جهان توسط خداوند را ببینیم، خدا جهان را به گونه ای خلق کرد تا با بررسی آن، به درک و معرفت خداوند نائل گردیم. برای مثال، اگر خدا، خدای نظم است، ما انتظار داریم که در خلقت او نظم را ببینیم. و یا اگر معتقد هستیم که خدا، خدای خلاقیت است، نباید با یافتن نمونه های خلاقانه ای که در این جهان خلق نموده متعجب شویم.

به همین ترتیب، ما معتقد هستیم که خدا، خدای روابط است، و بنابراین، می توانیم ارتباط عناصر را به عنوان هسته اصلی ببینیم، مبنی بر این که خداوند چگونه پازل جهان را در کنار هم چید و آن را کامل کرد. او هر عنصر از جهان را در ارتباط با بقیه جهان

خلق کرد. او حیوانات را در هماهنگی نسبی خلق کرد. او بشر را در رابطه با خودش، و با یکدیگر، و با بقیه جهان خلقت آفرید.

در حالی که درک ما از خدا از بسیاری جهات محدود است، آنچه که می توانیم از شخصیت او ببینیم باید ما را وادار کند تا در مورد اینکه جهان چگونه باید باشد، دوباره بازنگری کنیم.

چقدر مفید است که جهان به عنوان بازتابی از شخصیت خداوند درک کنید، حتی با ویرانگری گناه که براحتی قابل مشاهده است؟

دوشنبه

۱۰ تیر ماه

یک دنیای کامل

احساس دل‌تنگی برای باغ عدن طبیعی است. در توصیف مختصر از باغ عدن چیزی وجود دارد و این است که خداوند آن را به عنوان خانه ای برای آدم و حوا ایجاد کرد که در قلب ما آتشی از اشتیاق را شعله ور می کند. ما ممکن است درک نکنیم که چنین جهانی چگونه است. اما ما احساس می کنیم دوست داریم آن را تجربه کنیم. به نظر می رسد احساس خشنودی و کمال چیزی بود که خداوند نیز آن را احساس کرد: « خدا همه چیزهایی را که ساخته بود، دید و همانا بسیار نیکو بود » (پیدایش ۱: ۳۱). خدا چیزی را خلق کرد که هم زیبا و هدفمند بود. جهان هم در طراحی، و هم در کارائی، عالی و نفیس بود. پر از طراوت همراه با حیات و رنگ بود، و همچنین مملو از چیزهای لازم برای رشد و نمو زندگی بود. جای تعجب نیست که خداوند مداوماً بازمی ایستاد تا از جهانی که به نیکوئی آفریده بود محظوظ شود.

پیدایش باب ۱ را بخوانید. فکر می کنید که این بیانه های تکرار شده مبنی بر این که « خدا دید که نیکوست » به چه معناست؟ ببینید پیدایش ۱: ۴، ۱۰، ۱۲، ۱۸، ۲۵ و ۳۱.

اگرچه کتاب مقدس پس از سقوط انسان نوشته شده است، لیکن مملو از گرامیداشت از دنیای طبیعت است، به عنوان مثال در ایوب از باب ۳۸ تا ۴۱ و مزمور ۱۴۸ می توانیم این تجلیل ها را ببینیم. و باید به یاد داشته باشیم که این ها به عنوان یک نگاهی اجمالی به گذشته نیست، مبنی بر این که جهان در بدو خلقت و پیش از گناه چگونه بود؛ بلکه آن متون در فعل زمان حاضر نوشته شده است که نیکوئی مشهود در دنیای ما را همچنان تجلیل می کند.

عیسی نیز نمونه هایی از خیریت و رحمت خدا را در جهان طبیعت بیان می کند (بینید، برای مثال، متی ۶: ۲۶، ۲۸ تا ۳۰) و ستایش ما از خداوند باید شامل اعتماد ما به او و سپاسگزاری از هدایای بی شایبه او باشد که ما را با شگفتی احاطه کرده اند. اگر چشم‌مان را باز کنیم و به شگفتیهای خلقت نگاه کنیم، می بینیم که ما واقعاً دریافت کننده هدایای شگفت انگیزی از خالق خودمان هستیم. و در جواب، باید حتی در میان کوره راه سختیها، قدردان، و سپاسگزار و تسلیم محض او باشیم که ارزانی کننده این هدایا به ماست.

به عنوان اعضای کلیسای ادونتیسست روز هفتم - کسانی که هم خالق را تجلیل می کنند و هم در انتظار آمدن پادشاهی خدا هستند، باید درک کنیم که زیبایی ها، شادی ها و خوبی‌هایی در جهان شاهد آن هستیم و آنرا تجربه می کنیم، چشم اندازی از دنیای ما است که یک بار در گذشته چنین دنیایی بوده، و دوباره همانطور خواهد شد.

در تجربه شما از جهان طبیعت ، به خصوص در مورد شگفتی های خلقت، شما از چه چیزی قدردانی می کنید؟ در زندگی روزمره، شما چگونه از طریق شگفتی های جهان طبیعی می توانید به وجود خداوند بهتر پی ببرید؟

۱۱ تیر ماه

سه شنبه

ناظران و مباشران زمین

بر اساس کتاب مقدس، باغ عدن و زمین که به تازگی آفریده شده بود، مملو از وفور نعمت بودند، که برای زندگی کردن و تکثیر انسان‌ها و مخصوصاً برای بهره بردن انسان‌ها از آن خلق شده بودند.

اما همچنین خدا به اولین مرد و زن و بقیه ما که بعد از آنها آمدیم، وظیفه ای در خلقتش داده است. این مسئله سریعاً آشکار می شود - و نه فقط از شیوه خلقت او - بلکه از آنجا که، آدم و حوا باید در این دنیای جدید موقعیت ویژه ای داشته باشند. اولین وظیفه ای که به آدم داده شد نام گذاری بر روی حیوانات و پرندگان بود (نگاه کنید به پیدایش ۲: ۱۹). سپس وظیفه دیگری به او داده شد، که به عنوان یک برکت از طرف خود خداوند معرفی می شود: « خدا ایشان را برکت داد و خدا بدیشان گفت، بارور و کثیر شوید و زمین را پر سازید و در آن تسلط نمایید، و بر ماهیان دریا و پرندگان آسمان و همه حیواناتی که بر زمین می‌خزند، حکومت کنید » (پیدایش ۱: ۲۸).

پیدایش ۱: ۲۸ و ۲: ۱۵ را بخوانید و آنها را با هم مقایسه کنید. شما وظیفه انسان را چطور توصیف می کنید، در یک یا دو جمله توضیح دهید؟

اغلب اوقات در تاریخ مسیحیت، پیدایش ۱: ۲۸ توسط برخی بعنوان مجوزی برای بهره جوئی و منفعت طلبی، حتی به منظور از بین بردن جهان طبیعت مورد سؤاستفاده واقع شده است. بله، جهان به وضوح برای زندگی بشر، بهره وری و بهره مندی ایجاد شده بود. تنها وظیفه بشر این است که « در آن کار بکند و آن را محافظت نماید »- کتاب پیدایش ۲: ۱۵.

هنگامی که ما در مورد نظارت و مباشرت صحبت می کنیم، اغلب، پیش از همه چیز در مورد پول فکر می کنیم، اما اولین فرمان به مباشران در کتاب مقدس، مراقبت از زمینی است که خدا برای ما خلق کرده و به ما سپرده است. فرمان الهی به آدم و حوا نیز پیش بینی کرده بود که زمین با فرزندان آنان و نسل های آینده به اشتراک گذاشته خواهد شد. در طرح اصلی جهان، جهان خلق شده همچنان منبع زندگی، خیر و زیبایی برای همه انسانها می بود و آدم و حوا نقش بزرگی در مراقبت از آن باید می داشتند.

زمین هنوز متعلق به پروردگار است (نگاه کنید به مزمور ۲۴: ۱)، و ما همچنان فراخوانده شده ایم که نظارت داشته باشیم، برای همه آنچه که خدا به ما داده است. شاید ما همچنین می توانیم نتیجه گیری کنیم که در دنیای سقوط کرده در گناه، مسئولیت ما به عنوان مباشران حتی بیشتر است.

این برای شما به چه معناست ، که امروز در جهان سقوط کرده در گناه به عنوان ناظر و سرپرست زمین زندگی کنید؟ چطور تحقق این مسئولیت باید، زندگی روزمره شما را تحت تاثیر قرار دهد؟

۱۲ تیر ماه

چهارشنبه

دنیای ناقص شده

خداوند قابلیت به آدم و حوا داد، که او به دیگر مخلوقات روی زمین نداد، و آن آزادی اراده و اختیار بود. آنها مخلوقات با اراده ای بودند به نحوی که گیاهان، حیوانات و درختان هرگز نمی توانستند چنین باشند. خداوند این آزادی اراده را بسیار محترم می شمرد تا جائیکه اجازه این امکان را داد که مردمش نافرمانی را انتخاب کنند. با انجام این کار او همه چیزهایی که او برای هدف بزرگترش یعنی ارتباط با انسانی را که بر اساس عشق و اراده آزاد خلق کرده بود، را در معرض خطر قرار داد.

اما یک ویرانگر نیز وجود داشت (این آزادی ارزش های اخلاقی برای فرشتگان نیز وجود داشت)، کسی که می خواست جهان خوب و کامل را که خدا آفریده بود، خراب کند، و به دنبال سؤاستفاده از مخلوق خاص خداوند بر روی زمین یعنی انسان ها بود، که آنان اینکار را بکنند. شیطان بارسخن گفتن از طریق مار ، کمال و شایستگی آنچه را که خداوند مهیا ساخته بود را زیر سوال برد (نگاه کنید به پیدایش ۳: ۱-۵). وسوسه اولیه

طمع، یعنی این که بیشتر از آنچه که خداوند به آنها داده بود را مدعی شوند و به نیکوئی خدا شک کنند و در عوض خدا، به خود متکی باشند.

در اثر این انتخاب و عمل به آن، روابط بی نقص و کاملی را که خدا در خلقت طراحی کرده بود، نقض کردند. دیگر آدم و حوا از رابطه با خالق خود بهره مند نشدند، رابطه ای که برای آنها از طرف خداوند تدبیر شده بود (نگاه کنید به پیدایش ۳: ۸-۱۰). این دو انسان به طور ناگهانی متوجه شدند که برهنه اند و شرمگین شدند، و ارتباط آنها با یکدیگر تقریباً بطور جبران ناپذیری تغییر کرد. رابطه آنها با بقیه زمین نیز تضعیف و شکسته شد.

پیدایش ۳: ۱۶-۱۹ را بخوانید. این آیات راجع به تغییر روابط بین انسانها و دنیای طبیعی چه می گویند؟

به دلیل واقعیت گناه، زندگی به طور ناگهانی برای آدم، حوا و بقیه آفرینش بسیار سخت تر شد. عواقب گناه واقعی هستند، به ویژه آنها بر روی بشریت و روابط ما تاثیر گذار هستند. به یک معنا، ما را از خالق مان، خدا دور می کنند. خانواده های ما نیز از بسیاری جهات تحت تاثیر قرار گرفته، و اغلب روابط ما با دیگران تحت تاثیر این چالش ها قرار می گیرند. ما حتی در رابطه با محیط طبیعی و جهانی که در آن زندگی می کنیم در چالش هستیم. تمام جنبه های زندگی ما و جهان ما نشان دهنده درهم شکستگی آن در اثر گناه است.

اما این، آن جهانی نبود که خدا آفریده بود. « لعنت های » باب ۳ پیدایش نیز با وعده هایی می آید که می گوید خدا می تواند راهی را برای احیای دنیای ما و اصلاح روابطی که گناه، آن را از بین برده است، ایجاد کند. در حالی که ما همچنان به مبارزه با گناه و اثرات آن در زندگی مان ادامه می دهیم، فرا خوانده شده ایم تا نیکوئی اصیل جهان را حفظ کنیم و مطابق با برنامه ای که خدا برای این جهان دارد زندگی کنیم.

۱۳ تیر ماه

پنجشنبه

شبکه خانواده بشریت

با آمدن گناه، مدت زمان زیادی طول نکشید تا دنیا بیش از این دچار از هم شکستگی شود. حسادت و سوء تفاهم، اولین جرقه خشم را در ذهن یکی از دو برادر نخست ایجاد کرد تا اولین قتل رخ دهد. هنگامی که خدا قابیل را در قبال گناهِش مورد بازجویی قرار داد، پاسخ او کنایه آمیز بود و سوال را با سوال جواب داد: « مگر من نگهبان برادرم

هستم؟» (پیدایش ۴: ۹) - و پاسخ تلویحی خدا برای این سوال این بود که: «بله، کاملاً چنین است. شما نگهبان برادران هستید».

امثال سلیمان باب ۲۲ آیه ۲ را بخوانید. چه جواب سربسته و تلویحی در این شرح ساده بیان می شود؟ چه در مورد رابطه ما با هموعامان می گوید؟

با هر کسی را که برخورد کنیم، یکی از مخلوقات خداوند است، و در شمائل او آفریده شده است، و جزیی از شبکه ارتباطی است که همه ما را به خالق آفرینش متصل می کند، هر چند ممکن است این رابطه ترک خورده و شکسته شده باشد. «همه ما در شبکه بشریت به هم متصل هستیم. و این شیطان است که هر بخشی از برادری و دوستی بزرگ بشریت را از بین می برد و خطر را برای همه بوجود می آورد».

چه بخواهیم، چه نخواهیم، به خاطر این پیوند مشترک، دارای مسئولیتی در برابر خداوند و یکدیگر هستیم که خداوند به ما داده است (نگاه کنید به متی ۲۲: ۳۷-۳۹). در سراسر کتاب مقدس، این ادعا که خداوند خالق ماست مرتب تکرار می شود. به عنوان مثال، یکی از دلایل برای نگاه داشتن سبت (نگاه کنید به خروج ۲۰: ۱۱) و برای پرستش خداوند در زمان آخر (نگاه کنید به مکاشفه ۱۴: ۷) است. همچنین انگیزه اصلی برای مراقبت از یکدیگر، و نگرانی برای افراد کم اقبال است.

همه ما با پیوندی که با ریشه مشترکمان در خداوند داریم، با هم مرتبط هستیم. هر کس «هر که بر فقیر ظلم کند آفریننده خود را حقیر می شمارد، و هر که بر مسکین ترخم کند او را تمجید می نماید» (امثال سلیمان ۱۴: ۳۱). چقدر این پیوند آشکار است؟ خداوند به عنوان خالق بر ما حقی دارد که در تمام طول زندگی ما آن را از ما مطالبه می کند که شامل پرستشهای ما و خدمات ما و مراقبت ما از دیگران است. هر چند در زمان عمل به آن ممکن است سخت و خسته کننده و زحمت دار باشد، حقیقتاً ما «نگهبان برادر» هستیم.

چرا شما فکر می کنید ادعاهای خداوند به عنوان خالق، در سراسر کتاب مقدس تکراری هستند؟ چرا اینقدر مهم است، و این واقعیت چگونه در چگونگی رفتار شما با دیگران اثر می گذارد؟

۱۴ تیر ماه

جمعه

اندیشه هایی فراتر: فصل ۱ از کتاب مشایخ و انبیا با موضوع: «چرا به گناه

اجازه ورود داده شد»، صفحات ۴۴ تا ۵۱ نوشته‌ی اِلن جی وایت را مطالعه کنید. [توجه: این صفحات مربوط به کتاب اصلی به زبان انگلیسی می باشد]

[« خدا محبت است » ... طبیعت او و احکام او، حاکی از محبت است. برای همیشه بوده؛ و همیشگی خواهد بود.» جایگاه او در مکانی مقدس و متعال است، « کسیکه »، طریق های او ابدی و تغییر ناپذیرند. در او تغییری نیست و حتی کمی تغییر جهت نمی دهد].

« تمامی مظاهر قدرت آفریننده، تجلی محبت ازلی است. حاکمیت خداوند دربرگیرنده پری برکات برای تمامی مخلوقات است » اِلن جی وایت، مشایخ و انبیا، صفحه ۳۳ از مرجع زبان انگلیسی متن.

« اگر انسان هابه عنوان ناظران وفادار در قبال برکات و نعماتی که خداوند مهیا ساخته وظیفه شناس و مسئولیت پذیر باشند، هیچ داد و فغانی برای نان وجود نخواهد داشت، هیچ کس از فقر رنج نخواهد برد، و هیچ کس برهنه و نیازمند نخواهد بود. این پیمان شکنی و بی وفائی انسان است که بشر را در ژرفای رنج و درد فرو می برد پروردگار، انسان ها را به ناظران خویش گمارده، و خداوند نباید به خاطر رنج، بدبختی، برهنگی و خواسته های انسانی در مظان اتهام قرار گیرد. خداوند همه چیز را به وفور برای همه فراهم کرده است ». Ellen G. White, Welfare Ministry, p. 16.

سوالاتی برای بحث

۱. در متن بالا، با دقت به آخرین اظهارات اِلن جی وایت نظری بیندازید. او چه می گوید؟ او می گوید چه کسی در نهایت مسئول بسیاری از تنگدستیهاست؟ این مطلب چه چیزی در مورد اهمیت وفاداری در خصوص نظارت گوشزد می کند؟
۲. پس از گذشت هزاران سال از سقوط دنیا در اثر گناه، هنوز چقدر برای ما ممکن است که رحمت خالق را ببینیم؟ به عنوان افرادی که به خدا به عنوان خالق اعتقاد داریم، چه می توانیم انجام دهیم تا به دیگران کمک کنیم که رحمت او را در خلقتش ببینند؟
۳. درک شما از کلمه ناظر [یا مباشر] چیست؟ آیا چیزی در درس این هفته، تفکر شما را درباره اینکه کلمه ناظر به چه معنا باید باشد، بسط داده است؟ به ویژه این که ما توسط خدا فراخوانده شده ایم؟

خلاصه: خدا یک جهان خوب و کامل را خلق کرد و مقدر ساخت تا انسان ها به شکل او خلق شوند، تا « از خلقت او مواظبت و مراقبت کنند ». اگرچه گناه رابطه ای را که خداوند در ابتدا برای ما در نظر گرفته بود، در هم شکست، اما ما همچنان نقش مهمی را به عنوان ناظران در راستای خلقت و همنوعمان خود ایفا می کنیم. محقق ساختن این نقش یکی از راه هایی است که ما می توانیم خدا را به عنوان خالق مان تحسین کنیم.